

РЕШЕНИЕ

№ 17262

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1638** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от З. И. Т., срещу Решение № 5565/28.12.2024г., на Софийски районен съд, 100-ен състав, постановено по НАХД № 13381/2024г.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно без да се навеждат конкретни пороци, освен че за извършеното нарушение е изтекла абсолютната давност.

Ответникът по касацията – Столична дирекция на вътрешните работи, в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С електронен фиш серия К № 4856270, издаден от СДВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00лв. на основание чл.182, ал.1, т.3 от Закона

за движението по пътищата, за нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 от същия закон.

С обжалваното решение районния съд е потвърдил санкционния акт. За да обоснове своите правни изводи, въззивният съд се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. А според, ал. 2 на чл. 188 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Анализът на тези разпоредби сочи, че същите уреждат субектите на административното наказване по този закон, доколкото са възможни, а и често срещани случаите, в които собственикът, респ. законният представител на ЮЛ - собственик и този, който управлява МПС са две различни лица. Законът предвижда с оборима презумпция, че отговорност носи собственикът, съответно законният представител на ЮЛ - собственик на превозното средство, доколкото не е установено, че конкретното нарушение е извършено от друго лице. В този смисъл е предвидил именно собственикът - физическото лице, респ. законният представител на юридическото лице - собственик, да може да се освободи от административна отговорност, когато не е извършил лично установеното административно нарушение като посочи, чрез попълване на декларация, лицето, което е управлявало превозното средство в момента на нарушението.

Установява се, че при издаване на процесния електронен фиш са спазени изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочени са датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респективно разрешената скорост в пътния участък. Налице е правна квалификация на нарушението и приложимата санкционна разпоредба. Обстоятелството, че в ЕФ като основание за ангажиране отговорността на управителя и представляващ търговеца в качеството му на законен представител не е посочена разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, не може да обуслови извод за несъответствие между фактическото описание и юридическото формулиране на нарушението или неяснота в същото.

По делото безспорно е установена собствеността на превозното средство, което се установява от приложената по делото административнонаказателна. Не са представени доказателства, а и не се твърди, че друго лице е управлявало автомобила в посоченото в електронния фиш време и място.

Съдът приема, че електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законово установените изисквания. Нормативно, в чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП, е определено съдържанието на електронния фиш за налагане на глоба, при установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система нарушение на този закон. В случая съдържанието на обжалвания пред районен съд електронен фиш изцяло е съобразено с императивните изисквания на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са изискванията за използването на автоматизирано техническо средство, преминало и

периодична проверка.

Въз основа на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът приема, че извършеното от касатора нарушение е доказано по безспорен и несъмнен начин, като законосъобразно той е санкциониран с налагане на предвиденото в закона по вид и размер административно наказание за това нарушение с издаването на електронен фиш. От представените по делото писмени доказателства безспорно се установява и че посоченото в електронния фиш техническо средство, с което е измерена, фиксирана, отчетена и заснета скоростта на движение на управлявания от ответника по касация автомобил, е одобрен тип автоматизирано техническо средство за измерване съгласно Закона за измерванията, което установява и автоматично заснема и записва нарушението /превишението на скоростта/; датата и точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

Не се споделят оплакванията в касационната жалба за изтичане на абсолютната давност. В случая нарушението е извършено на 04.05.2021г., съответно за него важи срокът по чл.81, ал.3 от НК, а именно 4 години и половина, съответно изтича на 04.11.2025г.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и като такова следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).

Воден от горното, Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5565/28.12.2024г., на Софийски районен съд, 100-ен състав, постановено по НАХД № 13381/2024г.

ОСЪЖДА З. И. Т., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: